

Χριστοποίηση και Θέωση

*Η Πνευματική Επιστήμη
των Νόμων της Προσευχής*

Η ιδέα της Χριστοποίησης και Θέωσης που επικαλούνται οι Πατέρες προϋπήρχε και στα Ορφικά και στα Αρχαία Ελληνικά κείμενα. «Κανένας από τους ουράνιους Θεούς δεν μπορεί να κατέβει στη γη, εγκαταλείποντας τον ουρανό. Ο άνθρωπος ανεβαίνει και στον ουρανό και μπορεί να τον μετρήσει. Και γνωρίζει τι υπάρχει εκεί ψηλά και ποια είναι τα ταπεινά και όλα τα άλλα με ακρίβεια. Και το ακόμα σοβαρότερο, δεν χρειάζεται να εγκαταλείψει τη γη για να πάει πάνω. Γι' αυτό τολμάμε να πούμε ότι ο άνθρωπος είναι επίγειος Θνητός Θεός ενώ ο ουράνιος Θεός αθάνατος άνθρωπος. Για τούτο, διαμέσου αυτών των δύο, του κόσμου και του ανθρώπου, υπάρχουν τα πάντα. Και τα πάντα όμως προέρχονται από τον ένα» ([Π. Ροδάκης, λόγοι I-XII] Α.Τζαφερόπουλος λόγοι XIII-XVIII, τόμ. Α, λόγοι I, σελ. 155, 157). «Ε δε και Ορφεύς εν ποιήμασι κατά τον Ιερών Λόγον αυτώ λεγομένων ούτως εκτίθεται περί του διακρατείσθαι Θεία δύναμι τα πάντα και γεννητά υπάρχειν και επί Πάντων είναι τον Θεόν λέγει δ' ούτος» (τόμ. 26^{ος}, Ευσέβιος Καισαρείας (Μέρος Η), σελ. 135, 3-5).

«Εις όσον δυνατόν ανθρώπω ομοιούσθαι Θεώ» (Πλάτων, Πολιτεία I, 613).

Η Θέωση είναι η ένωση με το Θεό στην οποία είναι δυνατόν να φτάσει ο άνθρωπος με τη γνώση του Θεού και η οποία κατά τον Πλάτωνα και τους μυστικούς φιλοσόφους του Μεσαίωνα αποτελεί τον ύψιστο σκοπό του ανθρώπου. Κάθε άνθρωπος βρίσκεται έστω και ασυνείδητα σε αναζήτηση της ένωσης με τον Θεό σε κάθε στιγμή της ζωής του, γιατί αναζητεί διαρκώς τον σκοπό και το τέλος της ύπαρξής του της ίδιας. Κάθε θρησκεία στηρίζεται στην πιθανότητα και την δυνατότητα μιας τέτοιας ένωσης. **Είναι ο μυστικός γάμος της ψυχής με τον Θεό.**

Ο Ερμής ο Τρισμέγιστος λέγει: «Εάν δεν εξισώσεις εαυτόν προς τον Θεόν δεν δύναται να νοήσης Αυτόν. Διότι το όμοιον τω ομοίω νοητόν. Μεγάθυνον τον εαυτόν σου μέχρις ενός αμετρήτου μεγέθους υπερακοντίσας κάθε σωματικόν και αφού υπερπληδήσεις κάθε χρόνον, γενοί Αιών και τότε θα νοήσης τον Θεόν». Η φράση αυτή του Ερμή, έδωσε λαβή για πολλές συζητήσεις. Πιστεύουμε ότι γίνεται εδώ λόγος για τη Θέωση του μύστη, για την ταύτιση αυτού με τη Θεία Ουσία, η οποία ισοδυναμεί με την κατάκτηση της Αιωνιότητας, περί του «αποθανατισμού» του παρισινού παπύρου, στον οποίο περιέχεται η πληρέστερη ίσως περιγραφή της κατάστασης. **«Εγώ μόνος αιτός ουρανόν βαίνω και κατοπτεύω πάντα».**

Ο Θεός και ο άνθρωπος είναι άγνωστοι στον άνθρωπο. Αυτός όμως που έχει συνείδηση τι του είναι άγνωστο και τι του είναι γνωστό, όσον αφορά τι είναι άνθρωπος και τι είναι Θεός, έχει τέτοια στοιχεία μέσα του που είναι σε θέση κάποια στιγμή να το κατανοήσει και να το συνειδητοποιήσει και το άγνωστο πλέον να γίνει γνωστό. **Ο άνθρωπος λοιπόν, μέτρο πάντων όπως έλεγαν οι αρχαίοι, είναι εκείνος όπου μέσω αυτού μπορούμε να κατανοήσουμε το Θεό, μέσα από τις ιδιότητές του, το καθ' εικόνα είναι το κτιστόν και καθ' ομοίωση είναι το άκτιστον.** Ο άνθρωπος για να προχωρήσει εκεί, θα πρέπει να τραφεί με άκτιστον φως και για να γίνει αυτό πρέπει να συντονιστεί απ' ευθείας με το Λόγο Χριστό.

Για να είναι σε θέση να μετέχει στη Θεότητα μέσα από το καθ' ομοίωση συμμετέχει στην τελειοποίηση μέσω των μυστηρίων. Στη σημερινή εποχή όμως, στη Νέα Κοσμική περίοδο που έχουμε μπει, γίνεται καθ' ευθείαν με την επίχυση του Αγίου Πνεύματος στον Άνθρωπο. **«Ουκ οίδατε, ότι ναός**

Θεού εστέ και το πνεύμα του Θεού οικεί εν υμίν;» (Προς Κορινθίους Α', 16). Αν ο άνθρωπος έχει μέσα του Θεό, τότε είναι και μέσα στο Θεό. Δεν μπορεί ο άνθρωπος να είναι μέσα στο Θεό και να είναι εκτός Θεού. Επομένως εφόσον ο άνθρωπος είναι μέσα στο Θεό αλλά και ταυτόχρονα έχει μέσα του Θεό, αυτό σημαίνει ότι έχει ουσία Θεού και όχι ότι είναι τμήμα μόνο των ιδιοτήτων του, όπως πρεσβεύουν εντέλει οι θρησκείες και τα δόγματα του κόσμου. Επομένως αυτή πρέπει να είναι η αλήθεια και έτσι μόνο καταδεικνύουμε στην πράξη ότι πιστεύουμε τους λόγους του Χριστού του Ιησού, ο οποίος έλεγε **«Θεοί εστέ».**

Όπως η φωτιά καίει το υλικό σώμα του ανθρώπου, έτσι ο Θεός Λόγος είναι μια φωτιά που καίει την καρδιά και την ψυχή του ανθρώπου. Μόνο όταν ο νους του ανθρώπου βουτήξει στην καρδιά του, τότε και μόνο αποκαλύπτονται τα εσωτερικά μυστήρια του Θεού, τα άρρητα και καθαρίζεται η καρδιά από το βούτηγμα του νου **και καθαρίζεται και ο νους από το βούτηγμά του στην καρδιά, έτσι η ψυχή παρθενοποιείται.** Και το πρώτο μυστήριο που βιώνει κανείς είναι η Χριστογένεση, η δεύτερη γένεση εξ' ύδατος και πνεύματος, *Εν Πνεύματι Αγίω και Πυρί*, διότι το βούτηγμα του νου στην καρδιά, ενεργοποιεί το Θείο πυρ, τη Θεία συνείδηση του σπινθήρα και έτσι ο άνθρωπος αναγεννάται άνωθεν. Είναι αυτό που δεν μπορούσε να δει ο Νικόδημος. **«Αμήν, αμήν λέγω σοι εάν μη τις γεννήθη άνωθεν ου δύναται ιδείν την βασιλείαν του Θεού»** (Ιωάν. Γ', 3).

Η φωτιά της ύλης που μπορεί να κάψει το σώμα του ανθρώπου είναι πρόσκαιρη όπως και τ' αποτελέσματά της, ενώ η φωτιά του Λόγου έχει αιώνια αποτελέσματα.

Τα χωρία που ακολουθούν από τη Βίβλο και τους Πατέρες, φωτίζουν το πανανθρώπινο μήνυμα της Θέωσης:

«Εγώ είπα θεοί έστε και υιοί Υψίστου πάντες» (Ψαλμός πβ (πγ), 81 στιχ. 6).

«Έσεσθαι ον υμείς Τέλαιοι, όπως ο Πατήρ υμών ο εν τοις ουρανοίς Τέλεις, εστί» (Ματθ. Ε', 48).

«Δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε. Όσοι δε έλαβον αυτόν έδωκεν αυτοίς εξ ουσίαν τεκνά Θεού γενέσθαι, τοις πιστεύουσιν εις το όνομα αυτού» (Ιωάν. Α', 12).

«Αγαπητοί, νυν τέκνα Θεού εσμέν, και ούπω εμφανερώθη τι εσόμεθα οίδαμεν δε ότι εάν φανερωθή, **όμοιοι αυτώ εσόμεθα, ότι ουόμεθα αυτόν καθώς εστί**». Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, αλλά δεν εμφανερώθη εις ημάς ακόμη τι θα είμεθα εις το μέλλον. Γνωρίζομεν όμως ότι, εάν φανερωθή ο Χριστός, θα γίνωμεν όμοιοι προς αυτόν και θα ίδωμεν αυτόν, όπως είναι εις την κατάστασιν της Θείας δόξης του. (Α' Επιτολή Ιωάννου, κεφ. Α', 2).

Κάθε πιστός να γίνει ιερέυς της δικής του υπάρξεως. Να καταστήσει ολόκληρο τον εαυτό του θυσία, ζώσα, αγία, ευάρεστη στο Θεό. (Αποστόλου Παύλου, Ρωμαίους ΙΒ', 1).

«επει ο κεκαθαρμένος και υπεραναβάς πάντα υλικά νους, ίνα ακριβώση την θεωρίαν του Θεού, εν οίς θεωρή θεοποιείται.» (Ωριγένης, μέρος Α', τόμ. 12^{ος}).

«Τούτων δη ούτως εχόντων και τοσαύτης διαφοράς βρωμάτων ούσης, εις παραπάντας τους ειρημένους εστί ο επιούσιος άρτος, περι ου εύχεσθαι δει, ίνα εκείνου αξιωθώμεν και τρεφόμενοι τω «εν αρχή προς Θεόν» θεώ λόγω θεοποιηθώμεν». (Ωριγένης, μέρος Β', Θεοποίησης - ανθρώπου, Θεώ λόγω 285, 13).

«Ας παραδώσουμε λοιπόν τους εαυτούς μας εντελώς στον Κύριο, για να μπορέσουμε να τον απολαύσουμε ολόκληρο. Ας γίνουμε Θεοί γι' αυτόν, γιατί γι' αυτό ακριβώς έγινε άνθρωπος, αν και από τη φύση του είναι Θεός και Δεσπότης», (Μαξιμου Ομολογητού, Λόγος ασκητικός).

«Και γι' αυτό, εγκαταλείψας το σώμα και όλα τα σωματικά, φτεροκοπάει με δύναμη προς τον ουρανό για συμβίωση με τα θεία. Μία δε θεωρεί ζημία, έστω κι' αν βασιλεύει σ' όλη τη γη· να αποτύχει της **κατά χάρη θεώσεως που περιμένουμε**».

«Ο Θεός εις τούτο ημάς και πεποίησεν, ίνα γενώμεθα θείας κοινωνοί φύσεως, και της αυτής αϊδιότητος μέτοχοι· και φανώμεν Αυτώ όμοιοι κατά την εκ χάριτος θέωσιν, δι' ην πάσα τε των όντων η σύστασις εστί και διαμονή· και η των μη όντων παραγωγή και γένεσις». (Άγιος Μάξιμος, επιστολή 43 εις Ιωάννην Θαλαμηπόλου ΡG 91, 640 BC. Βλαδίμηρον Λόσκυ, Μυστική Θεολογία Ανατ. Εκκλησίας, σελ. 99).

«Εικόν του Πατρός ο Υιός, και του Υιού το Πνεύμα. (Ιωάννης Δαμασκηνός). Δια να γνωρίσωμεν τον Θεόν πρέπει να τον πλησιάσωμεν· δεν είναι τις θεολόγος εάν δεν ακολουθή την

οδόν της μετά του Θεού ενώσεως. **Η οδός της εγώ γνώσεως του Θεού είναι απαραίτητος αυτή η της θεώσεως.** (Βλαδίμηρον Λόσκυ, Μυστική Θεολογία Ανατ. Εκκλησίας, σελ. 4, 93).

«Από φυσικώς αγία όντα να καταστούν και ηθικώς. **Αυτός ήτο ο αρχικός σκοπός της δημιουργίας του ανθρώπου· η θέωσις Του. Η θέωσις είναι έργον της χάριτος του Αγίου Πνεύματος αλλά και έργον της θελήσεως και των ηθικών αγώνων του ανθρώπου προς βίωσιν της θείας Χάριτος.** Διαρκεί το έργον αυτό όσον και η διάρκεια της επιγείου ζωής. Είναι δε έργον το μεν καθάρσεως της ψυχής εκ των παθών, το δε διακοσμήσεως αυτής υπό των ενθέων αρετών». (Αρχιμανδρίτου Αμβροσίου Τσιατσιάνη, Δρόμος Θεώσεως, σελ. 5-9).

«Η εορτή αυτή φέρει το μέγα μήνυμα, ότι ο άνθρωπος καλείται εν Χριστώ να γίνει και αυτός Θεός. Αυτός ενηθροώπισεν ίνα ημείς θεοποιηθώμεν γράφει ο μέγας της Εκκλησίας Πατήρ Αθανάσιος ο Αλεξανδρείας. Να αδελφοί και τέκνα προσφιλή, η εορτή των Χριστουγέννων δεν είναι τίποτε ολιγότερων από την πλέον πανηγυρικήν διακήρυξην ότι ο προορισμός του ανθρώπου είναι να γίνει και αυτός Θεός κατά χάριν, να υπερβεί δηλονότι τα όρια και τας αδυναμίας της πιστής του φύσεως και να εξουσιάζει του κόσμου όλου εν ελευθερία και αγάπη, ως πράττει ο ίδιος ο Θεός, του Οποίου και αποτελεεί εικόνα κατά τη Βιβλικήν και Πατερικήν ορολογίαν. Το μυστήριο των Χριστουγέννων δεν είναι μόνον αποκάλυψις της απείρου αγάπης και δυνάμεως του Θεού, αλλά και κλήσις του ανθρώπου εις την ελευθερίαν, την αγάπην και την Θεώσιν. Είναι αποκάλυψις του μεγάλου προορισμού και της πελώριας ευθύνης του ανθρώπου εντός της δημιουργίας». Ο Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. Δημήτριος (Χριστούγεννα 1987, μήνυμα Πατριάρχη).

«Δια να διακηρύξουμε επιπλέον ότι ο Χριστός εγεννήθη και χάρισε εις όλους το αναφαίρετο δικαίωμα όχι μόνο δι' αυτά τα πολύτιμα αγαθά, αλλά και δια τα πλέον πολυτιμότερα δια την ζωήν και το περισσόν ζωής, **δια τη σωτηρία και τη Θεώση...**» (Ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ).

Ο Διονύσης Δώριζας από τα μέσα του 20ού αιώνα φανερώνει το μήνυμα της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού μες στις ψυχές των ανθρώπων, μιλώντας ξεκάθαρα για την Θεία Καταγωγή και τον προορισμό του ανθρώπου.

Γνωρίζω Ένα Θεό Άπειρο και Απεριόριστο, που αν και είναι πάνω από το χώρο και το χρόνο, από τα πλαίσια της ύλης και τους περιορισμούς των καταστάσεων, που έχω να αντιμετωπίσω, μπορεί να κατανοήσει, μπορεί να δει, μπορεί να προνοήσει για όλα αυτά. Γιατί βρίσκεται και μέσα στην ύλη μου, βρίσκεται και μέσα στη διάσταση του χωροχρόνου, που ζω, βρίσκεται και μέσα στη γη, για να τα εξελίξει και να οδηγήσει και τη γη και τη διάσταση του χωροχρόνου κι όλα τα στοιχεία του υλικού πεδίου στη Θέωση, στο ένα Πεδίο, το Απέραντο και το Άχρονο και το Άχωρο, που διέπει τα πάντα και περικλείει τα πάντα. Αντλώντας από την Απόλυτη Γνώση τη Δύναμη της Πίστης μου με ωθείς να ερευνώ τον Εαυτό μου Θεέ, για να γυρίσω ενσυνείδητα στην εκδήλωση της Θεότητας, της όχι εν Μακαριότητα ενρισκομένης, αλλά της πλήρης Συνειδήσεως. Σου εναποθέτω τον Εαυτό μου, Εαυτέ, κραδαινόμενο από Αγάπη δικιά Σου, Αγάπη Θεία, κραδαινόμενο από την Πίστη της συνειδητής Θέωσης, κραδαινόμενο από την Ένωση της Μίας Υπόστασης μέσα στα πάντα.

Τα πάντα ξεκινάνε από τον Ουρανό του κάθε ανθρώπου. Το Άγιο Πνεύμα έρχεται Αρωγός και Εμπνευστής καθενός που Το επιθυμεί, έμπιστος και αχώριστος σύντροφος για την εκπλήρωση του πόθου του. **Η εγκαθίδρυση της βασιλείας των ιδεών του Ουρανού, θα γίνει με την εκδήλωση του Χριστού. Κάθε άνθρωπος θα μεγαλώσει μέσα του την «Εγώ Εμί» Παρουσία, θα Χριστοποιηθεί.** Ο Πατέρας θα δεχτεί στους Κόλπους Του τους Υιούς Του. Το Άγιο Πνεύμα θα τους συνοδεύει προσθέτοντας και το δικό του λαμπρό Φως στην άπλετη Φωτοχυσία τους.

Ο Χριστοποιημένος Άνθρωπος θα ενωθεί με την Τριάδα αποκτώντας και αυτός όμοια τριαδικότητα και κατανοώντας την ενότητά της. Μόνο τότε θα νιώσει τον τρόπο, που η Τριάδα απαρτίζει το Ένα αλλά και εκδηλώνει τις Τρεις Υποστάσεις της Μεμονωμένα, χωρίς να υστερεί καμιά σε Θεότητα, Δύναμη, Πανσοφία, Αγάπη γιατί εξακολουθούν να είναι Ένα. Θα συνειδητοποιήσει το Τρισυπόστατο γιατί θα τον αγκαλιάζει και θα τον περιλαμβάνει μέσα Του και θα υπάρχει μόνο από τη δική Του ύπαρξη σε αδιαίρετη και συνεχή ένωση.

Ο Αδάμ εξεπορεύθη από τον Θεό ως Πνεύμα. Δεν είναι απλό

δημιούργημα, είναι η εκδήλωση του Θεού. Οι σκέψεις του απεικόνιζαν τις σκέψεις Του, η υπόστασή του την Άπειρη Θεϊκή Υπόσταση. Ένας Θεϊκός αντικατοπτρισμός ήταν ο Αδάμ, μέχρι τη στιγμή που, αυτόβουλα, θέλησε να ξεφύγει από την ίδια του την ύπαρξη. Αυτόν, Τον Υιό του Θεού, που φανερώθηκε στη γη ως Υιός του ανθρώπου, για να του δείξει ότι και αυτός μπορεί να γίνει Υιός Θεού. Αυτόν που θυσιάστηκε για να άρει από τους ώμους του ανθρώπου την Αδαμική κληρονομιά, για να συγκεντρώσει όλες τις Αδαμικές συνειδήσεις και να τις εξαφανίσει μέσα στη Φωτιά της Θεότητάς Του.

Γιατί Πνεύμα Απόλυτο και Απεριόριστο είναι ο Άνθρωπος, Εικόνα και Ομοίωμα Θεού, που η Τέλεια εκδήλωσή του εκφράζει τη Θεία Ιδέα, τον ανυψώνει σε Υιό Θεού. Όμως μόνος του ο άνθρωπος δεν μπορεί να ανέλθει και να εξελιχθεί. Η Αδαμική συνείδηση του στέρησε την Αιωνιότητα, η Χριστική του την προσφέρει πάλι. «ώσπερ γάρ έν τώ Αδάμ πάντες αποθνήσκουσιν, ούτω και έν τώ Χριστώ πάντες ζωοποιηθήσονται» (Α' προς Κορινθ. ΙΕ', 22). Ο Πνευματικός θάνατος μόνο με τη Χριστική Ζωή μπορεί να νικηθεί. Ο Αδάμ της πτώσης για να επανέλθει στον Πατέρα πρέπει να ενωθεί με Χριστό. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς είναι ο Αδάμ ο Έσχατος, που θα μεταβάλει τον άνθρωπο σε Θεό. «Ούτω και γέγραπται, εγένετο ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ εις ψυχήν ζώσαν, ο έσχατος Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν». (Α' προς Κορινθ. ΙΕ', 45). Δεν υπάρχει σαν μονάδα αλλά υπάγεται στην Ενότητα του Θεού, στη Μονάδα που περιλαμβάνει τα πάντα. Διώχνει από την υπόστασή του και τα τελευταία στοιχεία του πρώτου Αδάμ και ενώνεται με τον Έσχατο, γίνεται ο Έσχατος. Είναι Ένα με τον Χριστό και θα γίνει Ένα με τον Πατέρα. Γιατί ο Χριστός και ο Πατέρας είναι Ένα. «Εγώ και ο Πατήρ έν εσμέν» (Ιωάν. Γ', 30).

Η αληθινή Εκκλησία του Χριστού περιλαμβάνει ανθρώπους απ' όλες τις Θρησκείες και τα Έθνη, περιλαμβάνει όλες τις ποιότητες των ανθρώπων. Το Πνεύμα το Άγιο διαχέει τις Δωρεές του, ανάλογα την χωρητικότητα κάθε μέλους της Εκκλησίας.

Το άτομο σπινθήρας έχει μέσα του κωδικό του Θείου υδρογόνου, γι' αυτό ο άνθρωπος δεν μπορεί να ησυχάσει και ζει μια διαταραγμένη ζωή στις μέρες μας. Η νέα ακτινοβολία, το

ένα ρεύμα είναι μια διαρρηκτική υπεριώδης ακτινοβολία και η άλλη είναι μια ελκτική υπέρυθρη ακτινοβολία. Οι υπεριώδεις προέρχονται από τον πνευματικό ήλιο και αποτελούν το Φως του Χριστού, που μετουσιώνει, και οι ελκτικές υπέρυθρες ακτινοβολίες, που είναι εκπορεύσεις από τον φυσικό ήλιο. Έχουν να κάνουν με το πρωταρχικό Φως της Κλήσης της προετοιμασίας, το γκρέμισμα δηλαδή, του παλιού εαυτού. Αν δεν ανταποκριθεί κάποιος σε μια από αυτές τις δύο, δηλαδή, αν δεν εισχωρήσει σε κάποια ομάδα εκπαίδευσης ή εκκλησία προετοιμασίας, ή αν δεν πάει, εφόσον είναι έτοιμος, κατευθείαν στην εκκλησία του Χριστού, για να ολοκληρωθεί και να τελειοποιηθεί πλέον, φωτιζόμενος και μετουσιούμενος, τότε αυτές οι δύο επιρροές δρουν δυσαρμονικά στη ζωή του. Έτσι έχουμε δυσκολίες, πόνους, λύπη, μοναξιά, διχασμό προσωπικότητας, ψυχολογικά προβλήματα και πτωτικές καταστάσεις. Όσοι είναι συντονισμένοι με τον Λόγο Χριστό, γνωρίζονται σήμερα μεταξύ τους.

Υπάρχουν δύο διαφορετικά ρεύματα. Το ένα αφορά τις εκκλησίες της πίστης, τις θρησκείες της πίστης, της εξωτερικής γνώσης οι οποίες ζουν μέσα στο κόσμο, προκαλούν αντιδράσεις, αντιθέσεις, ταραχή, οδηγούνται σε εγκλήματα, όπως όλες οι εκκλησίες και οι θρησκείες. Οδηγούνται στα άκρα και στο τέλος στην κατεδάφιση, διότι έχουν γίνει πλέον κατεστημένα, αφότου βέβαια ενεργοποιήσουν σχίσματα μέσω συνάθροισης, διότι είναι γραμμένο, ότι: «πυρ ήλθον βαλείν όχι ειρήνη, αλλά μάχαιρα». Η Εκκλησία του Χριστού, της Σοφίας, της ενσυνείδητης Πίστης, είναι εκτός του κόσμου τούτου, βοηθά την ανθρώπινη Απελευθέρωση και δεν εγκλωβίζει. Ενώ οι κρινόμενες εκκλησίες τον προετοιμάζουν, αυτή η Εκκλησία η Όγδοη, τον Τελειοποιεί και τον Ολοκληρώνει. Εκεί βιώνει τα εσωτερικά Μυστήρια και όχι τα τυπικά, εξωτερικά μυστήρια, που δεν έχουν πλέον ουσία και νόημα διότι οι ιερείς έχουν εκπέσει της Χάριτος. Η Γνώση είναι Λόγος, είναι η πνοή του Θεού. Είναι Αγάπη, Φως και άπειρη Συμπαντική Σοφία.

Υπάρχουν διάφορα πνευματικά επίπεδα εκπαίδευσης σ' όλο τον κόσμο. Πρώτον σχολές προπαρασκευής, μετάνοιας, καθαρισμού, αποδέσμευσης και θεραπείας. Δεύτερον σχολές εκπαίδευσης και μαθητείας Φωτισμού. Τρίτον σχολές Τε-

λειοποίησης και αναβίβασμού ψυχοπνευματικών υποστάσεων και τέταρτον σχολές Χριστογέννησης και Χριστοζωής. Όποιο σχολείο δέχεται παθητικά το Φως και δεν το αξιοποιεί, δεν το αφομοιώνει, δεν το διεργάζεται και δεν το ανακυκλώνει, αυτοδηλητηριάζεται και γνωρίζει πτώση, μέσα από ανταγωνιστικότητες και διχασμούς. Δεν μπορούμε να κάνουμε Ουράνια εργασία με γήινη δύναμη. Τους αδελφούς μας τους αναγνωρίζουμε από την αγάπη τους και όχι από αυτό που λένε ότι πιστεύουν. Η Θεότητα φανερώνεται όταν ο άνθρωπος κάνει πράξη το Θέλημα του Θεού και όχι όταν λέει απλώς αυτό που πιστεύει ότι είναι σωστό. «Κανείς δεν πρόκειται να αποκτήσει το φως αλλά και μόνο επειδή πιστεύει, αλλά επειδή πράττει κατά το Λόγο Μου». Η παραπάνω φράση σημαίνει ότι όποιος διαθέτει μια ζωντανή πίστη που να συνδέεται με την αγάπη έμπρακτα, αυτός θα αποκτήσει την ουράνια σοφία. Αυτός που πράττει το Θέλημα του Πατέρα Μου, θα καταλάβει μέσα από το ίδιο του τον εαυτό από πού προέρχεται η Διδασκαλία Μου. Η τυφλή πίστη είναι ένα απατηλό όνειρο, αντίθετα με την πίστη που πλημμυρίζει από αγάπη.

«Ο σκοπός της Κυριακής Προσευχής ας αποβλέπει προς το μυστήριο της θεώσεώς μας, για να μάθουμε ποιοι ήμαστε». (Αγίου Μαξίμου Ομολογητού, β' εκδ. Τα 400 κεφάλαια περί Αγάπης, σελ. 156, 168).

ΤΟ ΕΛΑΣΣΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΝΟΤΑ	Α' ΟΚΤΑΒΑ	ΝΟΜΟΤΕΛΕΙΑ ΚΕΝΤΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ (Η προπαίδεια των Μυστηρίων)
7 ^ο ΝΤΟ	«Πάτερ ημών ο εν τοις Ουρανοίς»	Είναι η ευχή και επίκληση Του Πατέρα που εδρεύει και εκδηλώνεται στα ανώτερα κέντρα, να φωτίσει τα επόμενα και να δώσει δονήσεις Θείας Ενέργειας στις λέξεις. Δηλαδή την μετουσίωση του προφορικού λόγου σε δονήσεις Θείας Ενέργειας. Το κορυφαίο από τα ενεργειακά κέντρα στην κορυφή του κεφαλιού, ταυτίζεται με το φωτοστέφανο των Αγίων, είναι το σημείο από το οποίο η ανθρωπινή ψυχή, ανοίγοντας στο Θεό, επικοινωνεί με τον πνευματικό κόσμο. Αυτή είναι η υπέργεια διάσταση μέσω της οποίας μπορούμε να συλλάβουμε την ενότητα μεταξύ του αναστημένου Χριστού και της αιωνιότητας του Θεού ή την αρμονία μεταξύ του γήινου Εγώ και του κοσμικού εαυτού. Στον ινδουισμό αυτό το τσάκρα ονομάζεται «πύλη του Βράχμα», δηλαδή είσοδος προς το Απόλυτο. Όταν μεταφερθεί σε αυτό το επίπεδο, η ψυχή μπορεί να πει «Πατερ ημών»...
6 ^ο ΣΙ	«αγιασθήτω το Όνομά Σου»	Αφορά την δόνηση του 6 ^{ου} κέντρου στην ποιότητα της ουσίας που φέρνει τα πάντα σε εκδήλωση. Είναι η Ευχή για τη Χριστοποίηση του ανθρώπου, η Βασιλεία του Πατέρα μέσα μας.
5 ^ο ΛΑ	«Ελθέτω η Βασιλεία Σου»	Το πέμπτο κέντρο του Λόγου της ελευθερίας είναι αυτό μέσω του οποίου ο Λόγος, ο Λόγος του Θεού, εκφράζεται ως χαρμόσυνη είδηση ή Ευαγγέλιο, αναγγελία της Βασιλείας του Θεού επί Γης. Επίσης, ο Χριστός προσφέρεται στους μαθητές του και στην ανθρωπότητα ως πνευματικό ποτό» αυτό θυμίζει το ξυμνο σύμβολο του δισκοπότηρου του Μυστικού Δείπνου. Μπορούμε να έχουμε αληθινή εμπειρία της Θείας Ευχαριστίας διότι η ενεργοποίηση της ταύτισης και του συντονισμού του ανθρώπινου και του Θεϊού Λόγου τον οδηγεί να γευτεί την ουράνια αμβροσία Αντιστοιχεί στο πρόσωπο του Ιωάννη του Βαπτιστή. Εκφράζει την δόνηση που είναι συντονισμένη στο Θέλημα του Κυρίου. Είναι ο Ιωάννης που έχουμε όλοι μέσα μας. Το κέντρο αυτό είναι ο κήρυκας των ανώτερων κέντρων που καλεί τα κατώτερα να αρχίσουν να συντονίζονται και να δεχθούν το φως. Είναι αυτός που βαφτίζει τον άνθρωπο—Χριστό πριν αρχίσει το έργο του, εξαγνίζοντας την συνείδησή του. Η τρίτη ευχή—δόνηση απευθύνεται στο τρίτο κέντρο, στη συνειδητότητα του Ιωάννη που ενεργοποιείται μέσα μας καθώς δονούμαστε ταυτισμένοι με το Θείο Θέλημα. Είναι η αίτηση να φωτιστούν με το φως των ανώτερων (ουρανό) τα κατώτερα κέντρα (γη). Είναι η Ευχή που τους επιτρέπει να δεχθούν το Φως παρά την ατελεία τους.
4 ^ο ΣΟΛ	«Γεννηθήτω το Θέλημά Σου, ως εν ουρανών και επί της γης»	Η ευχή που απευθύνεται στην συνείδηση συντονισμένη στο κέντρο της καρδιάς. Βρίσκεται ανάμεσα στα άνω και στα κάτω και μεσολαβεί να δοθεί το Φως στους Ανθρώπους. Μπορεί να δοθεί και σαν βοήθεια οποιασδήποτε μορφής. Βοηθάει και διδάσκει τον άνθρωπο. Είναι η Αγάπη που ζητά να γίνουν άξια τα ατελή, να συμμετάσχουν στην τελειότητα. Είναι το κλειδί για τη Βασιλεία των Ουρανών «Η Αγάπη».

3 ^ο ΦΑ ΜΙ	«Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα»	Το κέντρο του Ηλιακού Πλέγματος είναι το κέντρο στο οποίο συρρέουν και συγκεντρώνονται οι ενέργειες του σύμπαντος, ο δεσμός που ενώνει το μικρόκοσμο και το μακρόκοσμο, όπως ο ομφάλιος λώρος ενώνει το έμβρυο με τη μητέρα. Έτσι αναγνωρίζεται η εξισορροπητική λειτουργία του Χριστού, ο οποίος ως «άρτος της ζωής», «καταβάς έκ του ουρανού» (Ιωάννης, 6,35 και 6,41), ήρθε να θρέψει πνευματικά τους ανθρώπους. Με αυτήν την Ευχή ο λειτουργός—συνείδηση επιζητά την απαραίτητη «επιούσια» ενέργεια των ανώτερων κέντρων, για κάθε περίπτωση (σήμερα). Το κέντρο του υπογαστρίου της ζωτικότητας σχετίζεται με το νερό, το συλλογικό ασυνείδητο και τη βάπτισμα. Αυτό το κέντρο αφορούν οι ψαλμοί 51,12 της Π.Δ. όταν καλεί τον Θεό να ευλογήσει τα σπλάχνα μας. Η συνείδηση συντονισμένη πάντα με το 4 ^ο κέντρο της αγάπης, ζητά τώρα το συντονισμό του 2 ^{ου} . Το φως του 2 ^{ου} κέντρου μας εφοδιάζει με εμπειρίες της γνώσης του καλού και του κακού. Είναι η λάθος αντίληψη, το καλό και το κακό υπάρχουν και μπορούν να βιωθούν ξεχωριστά. Είναι το Φως που αντιμάχεται κάθε Ένωση και που είναι υπεύθυνο για τη μάστιγα της μοναξιάς. Είναι η φωνή του Όφεις που οδήγησε στην πτώση απ' τον εσωτερικό παράδεισο της Αρχέγονης αρμονίας. Σ' αυτή τη δόνηση, δίνεται η υπόσταση όταν απαλλάγεται από την επιρροή του 3 ^{ου} κέντρου, όπου αλλάζει η κατεύθυνση του ρεύματος από καθοδικό σε ανοδικό. Είναι η έδρα της αφυπνισμένης ψυχής. Ο συντονισμός του με το 6 ^ο κέντρο προϋποθέτει τη λήξη της νοητικής εμπειρίας του διαχωρισμού. Πρέπει να απενεργοποιηθεί για να ενεργοποιηθεί το 6 ^ο .
2 ^ο ΡΕ	«Και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφήμεν τοις οφειλέταις ημών»	Σε αυτήν την Ευχή η προσευχόμενη συνείδηση βρίσκεται συντονισμένη στην δόνηση Αγάπης του 4 ^{ου} κέντρου, κάνοντας αιτήσεις συντονισμού των κατώτερων κέντρων. Δεν κατέρχεται να συντονιστεί μαζί τους γιατί δεν υπάρχει Αγάπη σε αυτά. Σ' αυτό το κέντρο εδρεύει το κάρμα όπου είναι μια αρνητική διαδικασία καταγραφής του νόμου 3 της ισορροπίας. Ο νόμος αυτός ενεργοποιείται όταν διαχωριζόμαστε από τον Έναν άνθρωπο και δένουμε με οφειλές ο ένας τον άλλον. Το 3 ^ο κέντρο είναι η αρνητική γήινη έκφραση του 5 ^{ου} . Η καταγραφή των οφειλών είναι το αντίστροφο από τον εξαγνισμό του βραπτισματος του Ιωάννη, που προϋποθέτει αμοιβαία συγχώρωση. Όταν μια οντότητα συντονιστεί με το 5 ^ο κέντρο απενεργοποιείται η αντίστροφη λειτουργία του 3 ^{ου} και αντικαθίσταται ο νόμος—κάρμα με τον νόμο της χάριτος. Απαραίτητος όρος είναι να συγχωρήσουμε για να συγχωρηθούμε
1 ^ο ΝΤΟ	«και μη εισενέγκεις ημάς εις πειρασμόν αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού»	Το κέντρο της βάσης στην σπονδυλική στήλη είναι το σημείο στο οποίο ο αόρατος σταυρός που διαπερνά το ανθρώπινο σώμα βυθίζεται στη γη, άρα στην ασυνείδητη φύση που δεν έχει ακόμα ελευθερωθεί από το κακό, που δεν έχει ακόμα λυτρωθεί ολοκληρωτικά από τον Χριστό. Είναι η ευχή δόνηση της Αγάπης για να απαλλαγούμε από το υλικό φρόνημα που λειτουργεί στο 1 ^ο κέντρο. Αυτό το κέντρο χρησιμοποιεί τα άλλα δύο για να λειτουργήσουν αρνητικά κάνοντας κατάχρηση του Φωτός. Η υλική συνείδηση και το υλικό φρόνημα, έχει σκοπό την διαιώνιση της ύλης. Η ελεύθερη θέληση είναι η μόνη που μπορεί να δώσει τέρμα σε αυτήν την ανακύκλωση της στασιμότητας. Η ευχή αυτή ανάγει την ενέργεια που τείνει να εκφραστεί από το 1ο κέντρο και συντονίζει την συνείδηση στο κέντρο της Αγάπης. Το «Αμήν» σημαίνει τη ζωή στο πρώτο τσάκρα, σημαίνει να βιώνουμε μια κατάσταση ολοκλήρωσης, να έχουμε αποδεχτεί τις αντιφάσεις της καθημερινής μας ζωής, το φως της ενότητας με το Θείο.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Β' ΟΚΤΑΒΑ	Γ' ΟΚΤΑΒΑ	ΕΠΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ	ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑ	ΠΕΔΙΑ ΣΩΜΑΤΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	ΚΛΙΜΑΚΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ
«Και η Δόξα» Συνειδηση Μονάδας (ΕΙΩ ΕΙΜΙ)	« Αμην » Η προσευχή ολοκληρώνεται με το «ΑΜΗΝ», μια λέξη με σημαντικό συμβολικό περιεχόμενο. Στο εβραϊκό αλφάβητο, στο οποίο τα γράμματα είναι τριώνηρα και αριθμοί, το Α (alef) ισοδυναμεί με 1, το Μ (mem) με 40 και το Ν (nun) με 50. Επομένως 4+40+50=94 και 9+41=10 και 1+0=1. Ο αριθμός 1 είναι η αρχή, επομένως ο Θεός. Ο αριθμός 40 είναι η κάθαρση (ας θυμηθούμε τα 40 χρόνια που πέρασαν οι Εβραίοι στην έρημο). Ο αριθμός 50 είναι η πραγματοποίηση ή ολοκλήρωση (η πενήνταστή ημέρα μετά το Πάσχα).	<u>ΠΟΙΟΣ-ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ</u> ΟΥΣΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ	ΤΑΥΤΙΣΗ	ΘΕΙΟ ΘΕΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗΣ
	« και νυν και αει εις τους αιώνες των αιώνων »	<u>ΓΙΑΤΙ-ΕΠΙΓΝΩΣΗ</u> ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΑΙΤΙΑ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ	ΟΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ	ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	ΕΝΩΣΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΤΑΥΤΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
« και Δυνάμεις » Συνειδηση Ατομικότητας (ΕΙΝΑΙ)	« του Πατρός και Του Υιού και του Αγίου Πνεύματος » Εν αρχή ην ο Λόγος η Ουσία και η Γένεση της Ζωής. η Μητισσόνη, η Συνειδηση, η Οδός, η Αλήθεια, το Αγαθό.	<u>ΤΙ-ΙΔΕΑ</u> ΦΩΣ ΑΡΧΕΤΥΠΟ ΑΕΙΕΣ ΑΡΕΤΕΣ	ΚΙΝΗΤΡΟ	ΨΥΧΙΚΟ ΣΥΜΠΛΗΝΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	ΑΝΑΓΩΓΗΣ ΚΑΛΛΙΠΕΙΔΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΧΑΡΙΤΟΣ
	« και Δυνάμεις »	<u>ΠΟΤΕ-ΧΡΟΝΟΣ</u> ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΣΚΕΨΗΣ, ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΛΗΣΗΣ ΤΩΡΑ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΟ ΑΤΕΛΕΥΤΗΤΟ, ΑΙΩΝΙΟ, ΑΕΝΑΟ	ΛΟΓΟΣ	ΑΙΤΙΑΤΟ ΚΟΣΜΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΦΩΤΙΣΜΟΥ
« Οτι Σου εστί η Βασιλεία » Συνειδηση Προσωπικότητας	Είναι η έννοια, το νόημα, η πληροφορία και το περιεχόμενο της Ουσίας.	<u>ΠΟΥ-ΧΩΡΟΣ</u> ΤΑΥΤΕΝΕΡΓΕΙΑ ΗΣΥΧΙΑ ΕΥΤΑΞΙΑ ΓΑΛΗΝΗ	ΣΚΕΨΗ	ΝΟΗΤΙΚΟ ΓΑΛΛΕΙΑΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΔΙΔΑΧΗΣ
(ΕΙΩ)	Είναι η γλώσσα, το αλφάβητο, η λέξη, το σύμβολο, που ντύνονται με ήχο, ένταση, πάθος, δύναμη και εμβέβια, δηλαδή αιθερική συχνότητα, ρυθμό Ψυχής Λόγου. Η Λογική είναι η διαδικασία που απαιτείται για να έχουμε αποαύληψη της Ουσίας.	<u>ΠΩΣ-ΤΡΟΠΟΣ</u> ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΤΑΥΤΙΣΗ ΕΣΤΙΑΣΗ ΑΠΛΟΤΗΤΑ	ΣΥΝΛΙΣΘΗΜΑ	ΑΣΤΡΙΚΟ ΗΛΙΑΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΚΑΘΑΡΣΗΣ ΕΛΕΟΥΣ
		<u>ΠΟΣΟ-ΔΥΝΑΜΗ</u> ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΠΡΟΣΗΛΩΣΗ	ΠΡΑΞΗ	ΑΙΘΕΡΟ-ΦΥΣΙΚΟ ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ	ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

ΚΛΕΙΣΙΑ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗΣ	ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΝΔΟΚΡΙΝΕΙΣ ΑΔΕΝΕΣ	ΜΑΘΗΤΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΧΡΕΙΟΥ	ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΤΙΚΗ ΟΥΨΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
<p>Ο προσευχόμενος συνδέεται με το Πνεύμα της Αληθείας και τον Παράκλητο, για να εκφέρει με επίγνωση την Υπόστασή του, δηλαδή την κατάσταση όπου δεν ζήταμε εκείνο ή το άλλο αλλά τον ίδιο τον Πατέρα μας. Επισημαίνουμε το «ημών» σημαίνει την πολιτεία του Θεού που εκφράζουν αριθμητικά οι άνθρωποι. Αυτή είναι η Θεία Μονάδα, το Θεό Εν και αντιστοιχεί στο Πρώτο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδας ή αλλιώς Πρώτη Ούση του Λόγου.</p>	<p>ΚΕΝΤΡΟ ΠΥΡΑΜΙΔΙΚΟΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ ΚΕΝΤΡΟ ΚΕΦΑΛΗΣ ΣΤΕΜΑ ΕΠΙΦΥΣΗ ή ΚΩΝΑΡΙΟ ΟΠΟΛΑΠΛΑΣΤΗΣ ΧΙΛΟΠΕΓΓΑΛΟΣ ΛΩΤΟΣ</p>	<p>ΠΕΤΡΟΣ</p>	<p>ΤΙΤΑΝΕΣ ΟΥΡΑΝΙΕΣ-ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΟΥΡΟΒΟΡΟΣ ΟΦΙΣ ΟΦΙΟΓΕΝΕΙΣ ΜΑΙΝΑΔΕΣ ΟΛΥΜΠΙΟΙ ΔΙΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΡΜΗΣ ΤΡΙΣΜΕΤΙΣΤΟΣ ΟΡΦΕΑΣ</p>
<p>Εδώ ο προσευχόμενος συνδέεται με τη Δεύτερη Ούση του Λόγου, Μητέρα—Υιός που εκδηλώνει τη Θεία Δημιουργία με Σοφία, Αγάπη, Τέχνη και Επιστήμη. Είναι ο Δημιουργός Πατριάρχης ο από το ένα στα πολλά κι απ' τα πολλά στο ένα. Είναι το κλειδί της ενεργοποίησης της Θέωσης, η αποδοχή του Θεού που ενανθρωπίστηκε, για να οδηγηθεί στη Θείωση ο άνθρωπος που εξανθρωπίζεται. Είναι η μαρτυρία της τελειοποίησης, η προσευχή για λογαριασμό του Θεού, που ανακλώνει ρη ευλογία, καθιστώντας τον προσευχόμενο απρόβλεπτο παράγοντα.</p>	<p>ΜΕΤΩΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ ΘΕΛΗΣΗΣ, ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ ΥΠΟΦΥΣΗ, ΜΥΣΤΑΛΗΝ</p>	<p>ΝΑΘΑΝΑΗΛ</p>	<p>ΚΡΟΝΟΣ ΚΡΟΝΙΔΕΣ ΠΥΘΩΝΑΣ ΔΕΛΦΩΝ ΣΕΘ-ΟΦΙΣ-ΣΕΤ ΑΡΗΣ ΣΕΡΠΗΝΕΣ ΑΘΗΝΑ ΟΨΙΡΕ ΗΡΑΚΛΗΣ ΑΡΤΖΟΤΝΑ</p>
<p>Βασιλεία είναι η Βούληση της πραγμάτωσης, το Βασίλειο της Θείας Γνώσης, που δεν επιτέτα την κυριαρχία αλλά τη διάδοση της αγαθότητας της ποιήσεως της Θείας Δημιουργίας Εκδηλώσης που ενέγει Αγάπη, Σοφία, Τέχνη και Επιστήμη. Ο Λόγος σαρξ έγινετο στην καρδιά όπου πραγματοποιείται κατά τη σταύρωση η παράδοση της Υπόστασης του Χριστού στο Μαστίγι της Αγίας Ιωάννη, δηλαδή αποκτά νέο σώμα, διότι επανέωσαν εν ημίν. Αυτό είναι ένα γεγονός που συμβαίνει εδώ και τώρα και όχι παράκληση που ανατελόνουμε την πραγματοποίηση της στο μέλλον. Αυτό λέει και ο Παύλος στη Β' Κορινθίους 6, 2 «ιδού νυν καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού νυν καιρός σωτηρίας». Ίδου το μυστικό όπλο κατά των αργόντων του αέρος της συλλογικής σκεπτικιστικής στις σπαιές αναφέρεται ο Παύλος αλλού. Είναι η εξουσιοδότηση επέμβασης επί της νοοφαμας της συλλογικής ανθρωπότητας.</p>	<p>ΚΕΝΤΡΟ ΛΟΤΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ--ΑΛΙΜΟΣ ΘΥΡΕΘΕΙΑΣ ΠΑΡΑΘΥΡΕΘΕΙΑΣ</p>	<p>ΦΙΛΙΠΠΟΣ</p>	<p>ΔΡΑΚΟΣ ΣΚΥΛΑ ΚΑΙ ΧΑΡΤΒΑΗ ΤΟΡΙΥ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΚΑΛΜΟΣ ΟΛΥΣΕΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ</p>
<p>Η ένωση των άνω και των κάτω είναι το έργο στο μέσο των αξόνων, δηλαδή η σταύρωση στην καρδιά. Είναι εκδήλωση Δικαιοσύνης, Θείας Πρόνοιας και Αριμονίας, Έργο Θεουργικό, ό,τι κάνει ο Θεός για εμάς να κάνουμε στον πλάνον, να γινόμαστε Αγάπη σε μορφή. Είναι ο συντονισμός της βουλής του ανθρώπου με τη Θεία Βούλη, η κατάλυση των τεχνικών και των μνήσεων, η απελευθέρωση από κάθε δέμευση σκεπτικιστική, το τέλοςμα της φιλοσοφικής λήθου, δηλαδή της μεταμορφώσεως εκείνου που προσεύχεται στο Θεό που υπάρχει μέσα του.</p>	<p>ΚΑΡΔΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΕΡΝΟ ΦΛΕΒΟΚΟΜΒΟΣ ΘΥΜΟΣ ΦΑΤΙΝΗ ΣΠΗΛΑΙΟ</p>	<p>ΙΩΑΝΝΗΣ</p>	<p>ΙΑΠΕΤΟΣ ΠΙΛΑΝΤΕΣ ΤΥΦΩΝ ΤΥΦΩΕΑΣ 2 ΦΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΝΙΑ ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΑΡΑ ΖΕΥΣ ΗΡΑΚΛΗΣ ΑΛΚΑΙΟΣ ΙΑΣΩΝ</p>
<p>Ο προσευχόμενος με προφορική, νοερή και καρδιακή, δηλαδή τριουπόστατη προσευχή που αποτελεί προφή του νου, για να καταστεί Νους Χριστού, επιφέρει τελειοποίηση. Οι χρόνοι της Θείας Χάρης ανοίγουν κι έτσι 4 απ' τα 9 Χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος σχετίζονται με τον νου: Σοφία, Νόηση, Επιστήμη και Παραμυθία. Ο Άρσος ο Επιστάτης είναι η Ουσία που τα περιέχει όλα, ο Άρσος της Ζωής, δηλαδή ο Λόγος ο Ζων, ο Θεός Αιδέρας. Γι' αυτό, δεν ανιέτουμε στο τπάνιο τμήμα μας την δύναμη των λέξεων αλλά την απόφραση κατάστασης του Θεού Νου. Η αρμονική διαχείριση των αιδέρων σημάθει μαθητεία. Λόγου ενώ οι διάφορες μορφές παραστατισμού δέσμευτη σε τεχνικές και μνήσεις, προσωποληπρία, εκμετάλλευση κ.λπ.</p>	<p>ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΚΡΙΣΗΣ-ΔΙΑΚΡΙΣΙΣΗΣ ΗΛΙΑΚΟ ΠΛΕΓΜΑ ΣΠΛΗΝΑΣ, ΧΟΛΗ, ΠΑΓΚΡΕΑΣ, ΣΥΚΩΤΙ</p>	<p>ΙΑΚΩΒΟΣ</p>	<p>ΔΡΑΚΟΣ ΧΡΥΣΟΥ ΔΕΡΑΤΟΣ ΑΡΙΠΤΕΣ ΣΦΙΤΕΣ ΜΙΝΩΑΣ ΜΕΝΕΣ ΜΑΝΟΙ ΝΟΤΜΑΣ</p>
<p>Η προσευχή που είναι αυτενεργούμενη, χαρισματική κι εμπνευσμένη ενεργουεί Φωτισμό. Εξαρνημένο το αστρικό σώμα συντηρείται με τον Υιό που ενεργοποιείται μέσα στην υπόσταση. Σπαρτή, Τροφρότητα, Καλοσύνη και Αβιάβεια, Πνεύμα Ενότητας και Ειρήνης. Η αρνητική όψη διαδέτε τα αντίθετά τους, δηλαδή διάφορες εκδηλώσεις βίας.</p>	<p>ΚΟΛΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ ΕΠΙΝΕΦΡΙΑΙΑ</p>	<p>ΣΙΜΩΝ</p>	<p>ΚΥΚΛΩΠΕΣ ΛΑΙΣΤΡΥΓΟΝΕΣ ΜΙΛΡΑ ΓΕΝΗ (βίβλια επιτετών) ΝΩΦΕΛΙΜ ΥΣΩΣ ΔΙΑΣ ΑΙΤΑΙΩΝ ΒΥΤΑΡΕΩΣ</p>
<p>Οι τρεις όψεις του ανθρωπίνου όντος προσεχόνται για τον Έναν Εαυτό. Η προσευχή γήεται κοινωνία Θεού κι Ανθρώπου στον Άγιο και Άγιο Ένα Εαυτό. Ο Θείος Διάλογος επιτέτει την Ιερή Εξομολόγησή, τη Μετανοία, τη Φύλια με το Θεό και η αδιάλειπτος προσευχή την αδιάλειπτη έρευνα του Θεού, την υγιή έκφραση του Έωστα. Η αγαθότητα είναι ο Αγιασμός, το βασίλειο της Βουλής της Πρόνοιας, δηλαδή της Θείας Σοφίας που προΐηρχε του νου.</p>	<p>ΣΕΘΥΑΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΖΩΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΓΟΝΑΔΕΣ</p>	<p>ΜΑΤΘΙΑΣ (ΠΑΥΛΟΣ)</p>	<p>ΕΚΑΤΟΧΕΙΡΕΣ ΛΑΔΩΝ ΔΡΑΚΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΜΕΛΟΥΣΑ-ΟΡΦΟΣ ΧΙΜΑΙΡΑ-ΚΕΡΒΕΡΟΣ ΠΙΛΑΝΤΕΣ ΠΕΡΣΕΑΣ ΓΚΥΛΙΑΚΑΜΕΣ ΕΤΑΝΑ</p>

Οι 7 Νόμοι της Τρισυλόστατης Προσευχής

1 Ο Υπέρτατος νόμος μέσα στον οποίο όλοι οι νόμοι υπάρχουν και λειτουργούν και εμπεριέχονται είναι ο **Νόμος της Αγάπης**. Δεν είναι δυνατόν να επικοινωνήσεις με τον Δημιουργό Σου αν δεν νιώθεις Αγάπη γι' αυτόν. Η σωστή στάση του νου, της καρδιάς και της συνείδησης του Χριστού, που εμπεριέχουν τα πάντα. **«Αγάπα το Θεό σου εξ όλης της καρδιάς, της ψυχής και εξ όλης της διανοίας σου και τον πλησίον σου ως Σε αυτόν».**

2 Εάν δεν αναγνωρίσεις ότι μέσα απ' την προσευχή επικοινωνείς με την Πηγή της Ουσίας σου, του Εαυτού σου, αν δεν αγαπάς τον Εαυτό σου τότε η προσευχή σου χάνει σε ενέργεια, χάνει σε δυναμικό, γιατί χάνει σε στόχο. **Προσευχόμαστε στον Θεό που «εσκήνωσε εν υμίν», τον Χριστό.** Αυτό είναι το κλειδί του **Νόμου της Πίστης και της Σοφίας**.

3 Ο λόγος του ανθρώπου έχει τριαδική σύνθεση, ηχητικό κραδασμό, νοητική ενέργεια και συναισθηματική, γι' αυτό και ο συντονισμός του με θετικές ή αρνητικές ποιότητες ενεργειών επιδρούν, επιφέροντας ανάλογα αποτελέσματα στο πνεύμα, την ψυχή και το σώμα του. Η ενσυνείδητη χρήση των λέξεων με ταυτόχρονη ενεργοποίηση αγάπης είναι κλειδί, αφού αυτή εξάλλου είναι η μόνιμη πυξίδα. **«Εάν δύο υμών συμφωνήσωσιν επί της γης περί παντός πράγματος ου εάν αιτήσωσιν, γενήσεται αυτοίς παρά του πατρός μου του εν ουρανοίς. Ου γαρ εισί δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το εμόν όνομα, εκεί ειμί εν μέσω αυτών».** (Ματθ. ΙΗ', 19-20). Εγώ, ο πλησίον και ο Θεός είμαστε αρκετοί. **Ο Νόμος της Ελπίδας και του Συντονισμού.**

4 Πρέπει να νιώσουμε όπως θα νοιώθαμε αν η προσευχή έχει ήδη εισακουσθεί! Δηλαδή, το αποτέλεσμα της ταύτισης της θείας και της ανθρώπινης βουλής. Θαυμασμός, Σεβασμός, Αφοσίωση. Αν εμείς, κατά βούληση, επιστρατεύσουμε αυτά τα συναισθήματα μέσα μας, ουσιαστικά έχουμε τη δύναμη να αλλάξουμε τον τρόπο που το DNA μας λειτουργεί μέσα στο σώμα μας. Είναι η αφετηρία μιας εσωτερικής τεχνολογίας. Το DNA μας έχει μια άμεση

επίδραση στον Αιθέρα, που δημιουργεί κόσμους σε ένα ενιαίο ενεργειακό μορφογεννητικό πεδίο ζωής. Το συναισθημά μας έχει την ικανότητα να αλλάζει το DNA το οποίο επηρεάζει τον κόσμο γύρω μας. Δεν μας περιορίζει ο χώρος και ο χρόνος. Αυτό αποκαλύπτει και ο **Νόμος της Ενότητας και της Ζωής**.

5 Η **Ευταξία και Καθαρότητα, η Ησυχία και η Συγκέντρωση, η Εστίαση κινεί τον Νόμο της Έλξης**. Ο μαθητής του Λόγου δέχεται παροχές κάθαρσης, φωτισμού και τελειώσης. Ο ελάχιστος αριθμός είναι η τετραγωνική ρίζα του 1% του πληθυσμού. Αυτό σημαίνει ότι αν, π.χ. έχεις μια πόλη ενός εκατομμυρίου, παίρνεις το 1% του 1.000.000 και βγάζεις την τετραγωνική ρίζα του 1%. Αυτός ο αριθμός σου λέει πόσοι άνθρωποι είναι απαραίτητοι, είναι ο αριθμός αφετηρία δηλαδή, για να εκκινήσει η επίδραση. **Νόμος Εξέλιξης και Τελειοποίησης.**

6 Ο Ήχος υπό την επήρεια της εξασκημένης βουλήσεως μπορεί να κάνει τα πάντα, χωρίς Αγάπη όμως, **τι δημιουργεί; Παρασιτικές σκεπτομορφές πλάνης. Η Βούληση μπορεί όμως να κυβερνά παρομοίως, συμπλέοντας με την Πρόνοια κι αποφεύγοντας τους σκοπέλους του Πεπρωμένου.** Η πρώτη εκδήλωση λαμβάνει χώρα στον Κόσμο των Αρχετύπων (ή των Ιδεών), η δεύτερη στον Αστρικό Κόσμος και η τρίτη στον Φυσικό ή στον Αισθητό Κόσμο. Αυτό σημαίνει πως ο άνθρωπος δια του νοός και της βουλήσεως δημιουργεί υλικά αντικείμενα τα οποία δεν προϋπάρχουν στις μορφές του Αστρικού Φωτός που τείνουν να υλοποιηθούν, αλλά ως καινούρια δημιουργήματα αντανακλούν με τη σειρά τους τις μορφές τους στο Αστρικό Φως. Κάθε προσευχή έχει τριαδικότητα δομής και λειτουργίας.

Το πρώτο μέρος είναι η άδεια και η επίκληση.

Το δεύτερο μέρος, το κύριο, είναι τα αιτήματα ή ενέργειες.

Το τρίτο μέρος είναι η επισφράγιση και ολοκλήρωση της προσευχής, όπου συντελείται η αποκατάσταση, η μεταλλαγή και η μετουσίωση. **Νόμος Δημιουργίας και Αρμονίας.**

7 Αυτή η τριπλή δράση επιθυμίας, σκέψης και θέλησης, είναι δημιουργία. Άρα κατά νόμον όποιος ζητάει λαμβάνει κι όποιος ψάχνει θα βρει. Η νόηση είναι το

σχεδιαστήριο και ο Λόγος είναι καταγραφή. Στο λόγο του όμως εμπεριέχεται και ο ρυθμός της αναπνοής του και ο παλμός της ψυχής του, η πίστη του, η αγάπη του και η θέλησή του. Η ορθή προφορά και η καλλιέπεια του λόγου του, η επανάληψη ή ο τονισμός σε λέξεις κλειδιά, καθοδηγούνται από την ψυχή του και ο εκπαιδευόμενος νους του συντονίζεται με αυτήν. Δεν είναι ο νους που οδηγεί την προσευχή, αλλά η ψυχή. **Νόμος Ελευθερίας της Βούλησης και Επιλογής.** Η Ανιδιοτέλεια, η Υπευθυνότητα, το πνεύμα της Προσφοράς και της Αυτοδιάθεσης είναι οι προϋποθέσεις.